

ningen, som både ministeren og mange ordførere var inde på, vil jeg foruden at arbejde for at få nogle penge sat af til det egentlig slå et slag for at prøve at få nogle udenlandske iagttagere til at iagttage os udefra og give os noget indspil. Jeg synes, det kunne være lidt modigt, hvis vi lod et hold kigge på os og prøve at spille ud med, hvor de kan se svaghederne, og hvor de kan se, vi har behov for at åbne os mere udadtil.

Det, jeg er mest nervøs for, er ikke globaliseringen, for den går jeg grundlæggende positivt ind for og med i. Men det betyder ikke, at man skal være ukritisk, det jeg helt enig med Enhedslistens ordfører i, og jeg er også enig med Enhedslistens ordfører i det, han påpegede. Men forslaget handler jo mest om globalt udsyn og større viden og ikke om andre emner i globaliseringsdiskussionen, som hr. Per Clausen var inde på, og jeg vil gerne have, at vi virkelig koncentrerer os om at få fokus på, at der i hvert fald efter min opfattelse er den samme klare tendens her i Danmark, som man ser i det meste af verden: Samtidig med den økonomiske globalisering, som danskerne heldigvis gennemgående er positive over for, som fru Ellen Trane Nørby nævnte, og som jeg også selv har sagt, er der altså en dyb skepsis i hele den kulturelle verden.

Jeg ser det som en reaktion, og jeg ser det som et af reaktionens hæsligste ansigter. Islamisterne er jo imod globaliseringen, Osama bin Laden er imod globaliseringen, og modstanden findes i pænere udgaver i højreorienterede partier i Danmark og resten af Europa. Det er den samme protest mod, at verden bliver mere multikulturel, men vi skal gøre vores børn mere multikulturelle og gøre dem egnede til at klare sig i den globaliserede tilværelse. Her er jeg selvfølgelig tilhænger af nogle af de ting, regeringen har foreslået på undervisningsområdet, men grundlæggende mener jeg, at vi har brug for en betydelig stærkere indsats.

Må jeg sige til allersidst om de universelle værdier, at jeg synes, det er lidt træls at høre diskussionen om alt det med danske værdier. Næsten alt det, folk kalder danske værdier, er jo noget, man også har i England og i Norge, det er noget, en masse folk arbejder for i Egypten, og det er noget, man arbejder for i Kina osv. De værdier hersker ikke altid de pågældende steder, men vi skal støtte kampen for dem. Demokrati, ligestilling mellem mænd og kvinder og menneskerettigheder er de universelle værdier, vi skal arbejde for, og det arbejde skal vi kombi-

nere med respekt og forståelse for andre kulturer.

Kl. 20.50

Min allersidste betragtning skal være, at når man møder folk fra en række andre lande – måske ikke så meget fra Europa, men i hvert fald fra Kina, Indien, Afrika og Sydamerika – bliver man imponeret over, hvad de ved om os, og så rejser man lidt flov hjem. Jeg vil håbe, at alle, der sidder i denne sal, selv har haft den følelse en gang imellem. Der er ikke grænser for, hvad de ved om os, men der er altså heller ikke grænser for, hvad vi ikke ved om dem, og derfor tror jeg altså, det ville være godt at få et grundigt eftersyn af både vores politik og af, hvad der i øvrigt sker i vores undervisningssystem og i vores kulturpolitik. Her kunne der godt være brug for en kommission, men får vi den ikke, vil jeg håbe, at vi kan konkludere et eller andet i retning af folkeoplysning og måske en pulje penge og et initiativforum, som kan være med til at sikre dynamikken i debatten.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil først godt sige tak for tilsagnet om, at Dansk Folkeparti er ved at vinde kulturkampen – sådan forstod jeg det næsten – men jeg vil tilføje, at vi bestemt er langtfra tilfredse endnu, og at der er masser af terræn at vinde frem på.

Min pointe er sådan set, at jeg mener, at vi bl.a. bør fokusere på indvandrere og deres efterkommere herhjemme og nedbrydning af diktaturstater rundtomkring i verden, fordi jeg synes, der i den seneste tid har vist sig behov for det, både på grund af det, der jævnlige sker herhjemme i form af æresdrab osv., og på grund af det, vi har set i forbindelse med Muhammedkrisen. Det, vi mangler, er altså en forståelse af, at vi har enorme opgaver at løse herhjemme, og en løsning kræver altså, at Folketinget fokuserer på dem.

Jeg mener, at man glider lidt ud, når man hele tiden fokuserer på, at danskerne skal have forståelse for mange andre. Det er fint nok, at danskerne har forståelse for viden om andre kulturer, for det skal vi have, men man burde et eller andet sted erkende, at der altså er andre kulturer og grupper rundtomkring i verden og også parallelsamfund herhjemme, som har brug for at få forståelse for, hvordan vi har indrettet vores samfund. Det burde man måske arbejde lidt mere på.